

kervarer i EF under levnedsmiddelsektoren, hvor disse produkter i Danmark betragtes som nydelsesmidler, et forhold som generelt har været os til stor gene.

4) Branchens vigtigste råvarer har i det sidste års tid vist betydelige *stigninger i priserne*. Det gælder mandler og kærner, og det gælder ikke mindst kakaobønner og -smør. Det bør her nævnes, at seriøse forhandlinger har stået på i længere tid mellem verdens forbrugere og producenter (u-lande) af kakaobønner med sigte på at sikre u-landene minimumspriser for kakaobønner. De minima, som har været nævnt, ligger meget højt set i relation til de sidste 10 års priser. Det spørgsmål kan vel i øvrigt med rette rejses, om ikke Danmark også af hensyn til u-landene bør afstå fra chokoladefgiften, som har virket så hæmmende på dansk import af *kakaobønner, at det danske forbrug af denne branchens vigtigste råvare er mindre end før sidste verdenskrig*.

På konferencen, som finder sted for øjeblikket i Genève, har u-landene igen anmodet regeringen om at borttage told og afgifter fra kakaobønner for at hjælpe dem. Denne appel er gennem årene rettet mange gange gennem FAO, men ingen dansk regering har taget notits af den. Hvis Danmark skal have en god samvittighed i denne henseende, må afgiften nedtrappes nu og tages helt væk senere.

5) Specielt må nævnes de råvarer, som hidrører fra *landbruget*. Omend vi naturligt ønsker så billige råvarer som muligt, har vor branche for nylig loyalt medvirket til, at dansk glycoseindustri får ligestilling med den konkurrerende i EF. Dette betyder indførelse af et fast element pr. 1. februar 1973 på 4 regningsenheder = *30 øre pr. kg. Hertil kommer 16,6 øre pr. kg.*, som følge af at den hidtidige EF-eksportrestitution bortfalder.

Med hensyn til *sukker*, hvoraf vor industri

formentlig er landets største aftager med ca. 30.000 tons om året, har vi netop fået meddelelse om (alene ministerrådets godkendelse mangler endnu), at vi fra 1. februar 1973 skal betale EF-pris, hvilket betyder en prisstigning på op mod 50 øre pr. kg sukker i forhold til dagsprisen, og *en stigning på op mod 1 kr. pr. kg sukker* i forhold til den sukkerpris, hvorpå vor branches kalkuler for 1972 bygges.

Vi må i øvrigt skarpt beklage, at vi som storaftagere ikke er blevet rådspurgt, før man har fraveget den naturlige optrappingsordning, som f. eks. England har opnået.

Mælk og mælkepulver.

For disse 2 for os meget vigtige råvarer bliver der som bekendt også tale om store prisstigninger.

6) Vi får i EF told på tidligere toldfrie råvarer og maskiner.

7) Alt andet lige vil de under pkt. 4), 5) og 6) nævnte kendsgerninger nødvendiggøre investeringer på mange millioner kroner til bl. a. nye støbeforme og emballager. For det første fordi de af pkt. 4), 5) og 6) følgende fordyrelser ikke kan kompenseres ved vægtnedsættelser, idet grænsen for hvor lidt vi kan støbe i de foreliggende forme er nået. For det andet fordi EF-direktiverne for chokolade- og sukkervarer foreskriver *faste vægte*, faste regler for varesammensætning og deklarationspligt på emballagen.

Det er vort håb, at vi har gjort det helt klart, at dansk chokolade- og sukkervareindustri eksistens nu er afhængig af, at *afgiften bortfalder* i takt med overgangsperioden, og vi foreslår, at *aftrapningen begynder ved vor indtræden i EF med 2 kr. pr. kg.*

Vi ønsker gerne lejlighed til at møde personligt for udvalget.

Sukkervare- og Chokoladearbejdernes
Forbund

Mogens Andersen,
formand.

Brancheforeningen for danske Sukkervare-,
Marcipan- og Chokoladefabriker

E. Friis-Mikkelsen,
formand.